

Praha - liška

2 m
11.12.
80 m

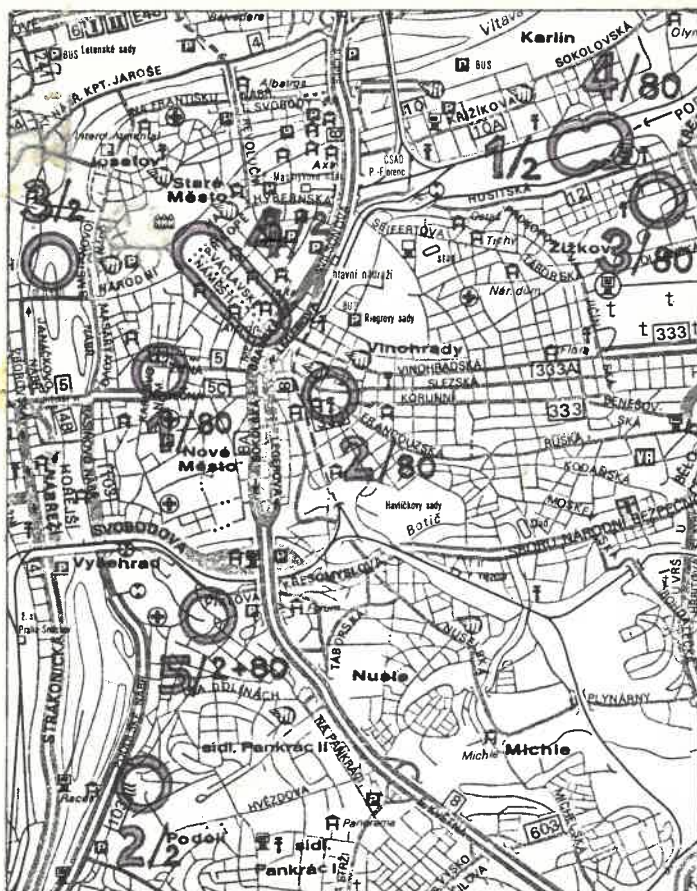
žhavou
současností
i dávnou
minulostí
projdeme
s Marcelou
Šrůtovou

Z hlediska pořadatele: Praha je neuvěřitelně malá a vymyslet dostatečně dlouhý a zároveň slyšitelný závod tak, aby byl pokaždé alespoň trochu jiný, je při sedmém ročníku dost náročné a v dalších bude ještě hůř. Tradiční místa (různé vrcholky a parky) jsou již všechny oběhané a známé.

Omlouvám se všem, kteří doplatili na ne možná úplně přesnou formulaci cíle v propozicích tohoto ročníku. čekáme Vás v hojném počtu na lišce č. 5 obou pásem odtud cíl na majáku téměř v dohledu a teple.

Původní myšlenka byla umístit dvě pětky na Vyšehradě, jednu při vchodové bráně a druhou vzadu na hradbách, z kterých by opravdu byl vidět maják. Vzhledem k tomu, že dvě služby, které přislíbily účast, na poslední chvíli odřekly, musela jsem improvizovat. Zdálo se mi pro závodníky výhodnější umístit obě u přední brány, neboť odzadu z hradeb cesta dolů k trati nevede a dolů skáče snad jenom Šemík.

Díky radioamatérovi, bývalému trenérovi MVT a příznivci ROBu Vládovi Větrovskému se nám podařilo zajistit cíl v blízkosti Vyšehradu v jeho provozovně

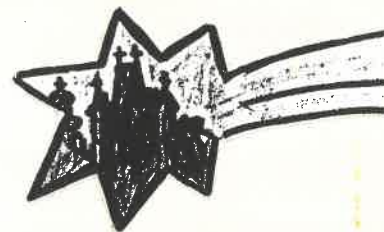

zdarma. Vláda také sponzoroval ceny pro vítěze (plastický kufřík, diskety, digitální hodinky, kalkulačka, fixy atd.). Po vyhlášení výsledků a rozchodu mladších a vzdálenějších závodníků nás tady asi dvanáct zůstalo při kytarě do pozdních hodin. Bylo o čem povídat, protože skoro každý měl své závodnicko-pořadatelské zážitky a vzpomínky na minulé ročníky a hlavně na společné liškařsko-MVTácké tábory na Petrových boudách v Jeseníkách.

(Pozn.: Pokud někdo má zájem o počítačové kursy (začátečníci, středoškolská výuka, účetnictví, rekvalifikace), kvalitní a kvalifikovaná výuka zajištěna.)

1	Oma Jakub, Leták Martin, Novotný Tomáš	Turnov	9	15:53	5:53
2	Tonda Blomann, Pavel Kopecký, Radim Baxa	Fox klub Praha	8	15:42	5:42
3	Voráček Michal, Voráčková Iva, Přádová Lucie, Přáda Michal	Spořilov	7	15:52	5:52

Petře, jak je to s těmi odpadkovými koši na Václavském náměstí? Tam lišky opravdu nerostou. Kdo neměří stále a pořád, tomu se pak obsluha s koštětem na rameni směje za zády. (Košťata a obsluhy byly dvě, ale pouze v jednom byla anténa a vysílač, kdo si nejprve naběhl na tu falešnou?)

Ze vzpomínek minulých ročníků:

1. ročník (cíl Žižkov u pomníku)

-Milan Barviř zvítězil díky tomu, že nejrychleji utekl revizorovi v metru na Hlavním nádraží, zatímco Milan Sibt jíž takové štěstí neměl. Přestože měl tramvajenku, nechtěl mu revizor věřit, že toho druhého, který měl taky takový krám (dvoumetr) v ruce, jel načerno a utekl, vůbec nezná.

-nejpijnějším závodníkem byl Dušan Kratochvíl (dnes obsluha, tehdy 11letý), který úplně sám bez doprovodu obešel celou trať (Vyšehrad, Petřín, Letná, Václavské náměstí, Žižkov) a jako jediný úplně celé pěšky bez použití dopravních prostředků. Že je Praha velká poznaly jeho nohy dostatečně, ještě teď by o tom mohl barvitě vyprávět.

- zato Martina Burgetová, zvaná Žyrafa, ta by bez tatínka vůbec nedorazila do cíle. Pod žižkovským kopcem už odmítala šlapat a byla dotažena za ruku. Pak ještě týden nemohla chodit.

2. ročník (cíl Riegrovy sady)

- Dušan Hamouz nalézá cíl (pětku) asi pět minut po zahájení závodu. Rozhodí se načít měřit v Riegrových sadech. Jestli to bylo příjemné překvapení se musíte zeptat jeho.

- "Maminko, to děťátko nemůžete tak moc přikrývat, vždyť nemůže dýchat", upozorňuje dívčinku pozorná babička na Václavském náměstí. Že to dalo práci zabránit jí nadzvedávat peřinku Vám potvrdí naše obsluha. Ta dobrotivá osoba by to asi nepřežila, kdyby uviděla klubo drátů a pípající krabici místo robátka. Také příslušníci VB koukají udiveně na maminku, které se z kočárku ozývá: "Jak to jde čtyřko, kolik tam máš lidí?".

- Pavel Šrůta byl v cíli nejtínanějším závodníkem. Našel sice jen dvě lišky, zato přinesl plnou tašku dobrot z oslav svých padesátin, kterých se dva dny předtím také většina pořadatelů zúčastnila.

3.ročník (cíl náměstí Míru)

- Že by opět Dušan Hamouz v cíli první? Dušan je viděn Marcelou, která v cíli seděla na lavičce, je 10,01 (minutu po zahájení závodu), Dušan vystupuje z metra, kráčí asi 10 kroků okolo její lavičky, nic nevidí, zaujatě montuje prvky a míří si to směr Václavské náměstí honit chodící lišku. V průběhu závodu pak pracně zaměřoval.

- Jeden hezký kousek prováděl Franta Vycpálek na své obsluze v Troji. Když jsi přiběhl k němu na dvoumetrovou lišku, při zmáčknutí jejích kleštiček se rozjela relace dvou malých vysílačů na osmdesátce, která trvala ale jen 30 vteřin. Pokud jsi nedohledal, musel jsi se vrátit a opět zmáčknout kleště. Můžu říci, že někteří museli počkat na dalšího závodníka, který stál u kleští a pravidelně mačkal a oni zatím pro oba dohledali ty dva schované mrňousky.

- Kontrola na Petříně je tentokrát speciální. Obsluhy jsou dvě, vysílače taky. Objeví-li se závodník, nenápadným pokynem přes pojítko začne vysílat jiná trojka zcela nedaleko, ale na opačné straně známé Petřínské zdi, která nemá moc průchodů. Než na to přijde i zkušený závodník, nachodí docela určité nějakých párset kroků. To jsme se Vás letos nazlobili, co? Ale vždyť je to Vánoční sranda závod.

- Poprvé v propozicích bylo napsáno X vysílačů. Jak přišlo hlášení z trati, Tereza Knytlová se rozhodla být pilná a proto si vyrobila průkaz asi se 30 políčky. Tak Marcela s Karlem Julišem hned sehnali po Praze příslušný počet klešní, které rozvěsili u majáku jako ozdoby na vánočním stromečku. Protože nikdo nevěděl, které jsou pravé, trvalo všem závodníkům chvíli, než si všechny označili do průkazu a mohli opravdu do cíle

- Na náměstí Míru bylo vůbec veselo. Několikrát nám jeden rozložený pán chtěl ze stromu sundavat vysílač a anténu, která nikomu nevadila ale on se rozhodl, že ničíme přírodu a že si to s námi vyřídí. Při doběhu jedné skupinky, která si razila poslední kontrolu do průkazu se vrhl na nejmenšího z nich (Dášu Kejmarovou) a vytrhl jí průkaz z ruky s radostným výkřikem: "A mám Vás". To si nenechal líbit Karel Juliš, který k němu přistoupil, lehce do něj svým břišním mozolem postrčil, vytrhl mu průkaz z ruky a pravil: "A hov.. máte!". Pán nějak raději vyklidil pozice.

4.ročník (cíl Prosek)

- chodící liška, Staroměstské náměstí, obsluha neznámý jedinec, doprovod Karel Juliš a Tomáš Hamouz. Pavla Honzová a spol. konečně zaměřili, udiveně zakrouží hlavou, zahlédnou Karla Juliše na věži Orloje, zahrozí pěstí a jdou si koupit vstupenku, pak šlapou statečně nahoru. Mezi tím je ovšem. míjí po schodech dolů neznámá obsluha s vysílačem, zatímco Karel na ně s úsměvem čeká nahoře. Holky po vydýchání měří, uvidí dole shluk lidí a mezi nimi Tomáše s dlouhou tyčí, nastává honička číslo dvě. Nakonec po dlouhé době za asistence a smíchu Karla i Tomáše tu správnou obsluhu našly. Musím dodat, že nebyly jediné, i další hlídky byly takto i jinak podobně uváděny v omyl. Chce to holt pořád měřit.

- vysílač umístěný u Bohnického sídliště nad ZOO zahradou také není k zahození. Jen včas pořádně zaměřit a vymyslet jeho polohu. Když skončíš na druhé straně řeky u zříceniny v Podbabě, to je hodně špatné, nejbližší most strašně daleko a jiná cesta přes řeku nevede (že Járo). Lepší dopadli Turnováci, kteří viděli bílého Wartburga přes oplocené údolí se zahrádkářskou kolonií (v něm mohla sedět akorát tak Marcela, to jim bylo jasné), cesta k vysílači pak trvala ještě asi půl hodiny. Zeptejte se Vaška Kejmara jestli je možné vyběhnout od konečné autobusu ZOO kopec, najít vysílač a stihnout za 10 minut autobus zpět. Potvrdí Vám že ano, zvláště když víte, že další jede za hodinu a pěšky k metru je to asi 5 km. Jenže byl asi jediný kdo uměl tak rychle běhat.

- Najít cíl umístěný na kopci u Proseka v radioklubu jedné kolektivky nebylo už to nejhorší, i když pro více než polovinu závodního pole se toto dělo až za tmy (v tomto ročníku byl limit protažen až do 17 hod.). Když sis konečně orazil cílovou kontrolu, rozhoukala se strašná siréna na střeše buňky a mohl ti být napsán cílový čas. Díky tomuto dlouhému houkání nakonec nevzdala Dáša Zachová a Tereze Knytlová poslední cestu do kopce lesem za tmy bez baterky, i když už měli dost po limitu. Ale u buňků, ohníčku, teplého čaje bylo všem nakonec příjemně.

5.ročník (cíl Riegrovy sady)

- chodící liška je už tradicí. Že ale bude vyčmuhán i při obědě to Jirka opravdu nečekal. Obsluha v dost slušné restauraci jen udiveně kouká, proč okolo toho chlapíka krouží několik dětí se sluchátky na uších. Nakonec objevují pouzdro na kytaru odpočívající u stěny a na něm zavěšené kleště.

- Franta Vycpálek sedí v Riegráku, hlídá pětku z okna soukromé restaurace a vypráví všem po pojitku o té vánoční nádhře. Všichni ostatní mrzíme venku a tiše mu závidíme. Jaké je ale jeho překvapení, když za dvě kafe má zaplatit 30 Kčs. Ještě že si nedal oběd. Dnes nás to už nepřekvapí, ale v roce 1991? Ještě že v cíli v bufetu sokolovny Bohemians mají párek za pětku, navíc holky přinesly vánoční cukroví a ozdobily stromeček. Tady poprvé zažíváme také vzájemné vánoční nadělování dárečků.

6.ročník (cíl Petřín)

- Honza Šrůta má letos nejlepší lišku, místo chození po centru jsme se rozhodli ji umístit pro změnu trvale na oblíbené věži na Staroměstském náměstí. Tentokrát nikomu neutíká, ale všichni se musí vyšplhat po těch xxx schodech nahoru. Na druhou stranu je hezké počasí, krásný výhled a zaměřovat se zde dá opravu báječně. Díky pochopení průvodců platí všichni s rádiem pouze dětské vstupné a ještě dostanou navíc úsměv a povzbuzení k výšlapu

- Před zahájením závodu s hrůzou zjišťujeme, že se nám nedaří rozjet jeden vysílač, Pavel Šrůta okamžitě vyráží autem směr Holešovice, Franta z obsluhy mu jede naprodi a dávají si pomoci převaděče sraz na půl cesty v Jankovcově ulici. I když ještě není 10 hodin a závod nezačal, někteří závodníci jsou již na cestě a mají zapnuté přijímače. A tak tuto zprávu zaslechli Jarda Zach, bystře vytáhl mapu a už si to hasí na Ortenovo náměstí. Naštěstí neslyšel vše a tak mu po oživení lišky cesta k správnému místu trvá ještě 20 minut, přesto je prvním závodníkem, který někoho objevil. A tak víme, že platí heslo "Pozor, nepřítel naslouchá".

- sehnat v Praze alespoň malé místo k posezení závodníků v cíli na pro liškaře vhodném místě je v tržní ekonomice čím dál těžší. Nakonec překvapivě hodná obsluha malého baru nám pouze za konzumaci nechává k dispozici svůj lokál na jednom z nevhodnějších míst - koleje Strahov na Petříně. Škoda jen, že z dálky výborně měřitelný vysílač dělá z blízka problémy, díky naváděcím fáborkům a lidem okolo však nakonec všichni končí na správném místě.

- Že se dá udělat vánoční výlet po Praze s celou rodinou Vám potvrdí Hanka Havelková (Pangrácová), která stihla najít dva vysílače za doprovodu manžela, kočárku s 3/4roční dcerou a dalším dítětem na cestě. Je pravda, že v cíli se ráda posadila a odpočinula si.

A jak to vůbec na jednotlivých ročníkách vypadalo (jestli si tedy na všechno vzpomenu?)

1. klasika, 5 vysílačů v pásmu 2m, umístění Vyšehrad, Letná, Petřín, Václavské náměstí (krosna), cíl Žižkov.

2. klasika jako honba po pražských ostrovech, 5 vysílačů v pásmu 2m, umístění Letná, Slovanský ostrov, ostrov Štvanice, Václavské náměstí (kočárek), cíl Riegrovy sady.

3. 5 vysílačů v pásmu 2m, další doprovodné v pásmu 80m vždy s nějakým sranda překvapením, umístění klasika 2m Holešovice (+ 2 mini na 30 sec. spouštěné po zmáčknutí kleští), Petřín (+2 trojky za Petřínskou zdí), Letná (+ 2 chodící lišky), Václavské náměstí (kytara), cíl náměstí Míru.

4. klasika na dlouhé trati v pásmu 2m, 5 vysílačů Vyšehrad, Bohnice nad ZOO, Libeňský ostrov, celá pěší zóna, cíl Prosek. Prodloužený limit do 17 hod.

5. tentokrát závod dvojic na 2x5+1 lišku, opravdu klasický závod na obou pásmech současně, cíl na majáku, umístění Vyšehrad, Folimanka, Grébovka, Kampa, Střelecký ostrov, Letná, Václavské náměstí (kočárek), Žižkov u koně, Žižkov-Parukářka, cíl Riegrovy sady.

6. klasika pouze pásmo 2m, umístění Karlov, Holešovice-Truhlářka, Smíchov-Santoška, Staroměstské náměstí, cíl Petřín.

7. obě pásma, 10 vysílačů, umístění 2x Žižkov-u koně, Žižov-Parukářka, Střelecký ostrov, Karlovo náměstí, náměstí Míru, Václavské náměstí (zabalené koště), Podolí, 2x Vyšehrad-cíl.